

În temeiul Deciziei primului-ministru nr.113/2002 privind numirea președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

În temeiul dispozițiilor art.36 alin.(1) și (2) și ale art.38 alin.(1), (3) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art.23 alin.(2) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr.1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

emite prezenta:

DECIZIE PRIVIND SOLUȚIONAREA LITIGIULUI DINTRE S.C. AIETES TELECOM GALAȚI FILIALA TULCEA S.R.L. ȘI S.C. ROMTELECOM S.A.

I. Introducere

A. Sesizarea reclamantei

La data de 1 iulie 2004 reclamanta S.C. Aietes Telecom Galați Filiala Tulcea S.R.L. (denumită în continuare *Aietes*), cu sediul în Tulcea, Str. Progresului nr.37, județul Tulcea, a introdus la Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații (denumită în continuare *ANRC*), în temeiul dispozițiilor art.36 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, și ale art.1 alin.(2) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența *ANRC*, o sesizare împotriva pârâtei S.C. Romtelecom S.A. (denumită în continuare *Romtelecom*), cu sediul în București, Str. Gârlei nr.1B, sector 1, solicitând prin aceasta obligarea pârâtei la negocierea și încheierea unui acord de interconectare, stabilirea de către *ANRC* a condițiilor tehnice și comerciale ale acestui acord (în ceea ce privește sistemul de semnalizare și tarifele aplicabile), anularea facturilor emise de pârâtă prin care reclamantei i-au fost aplicate tarife corespunzătoare ofertei sale destinate utilizatorilor finali, precum și asigurarea posibilității utilizatorilor ambelor părți de a comunica între ei și a posibilității utilizatorilor *Romtelecom* de a avea acces la serviciile de platformă inteligentă și

la serviciile furnizate prin intermediul indicativului individual de selectare a transportatorului alocat *Aietes*, prin intermediul rețelei operate de S.C. Net-Connect Internet S.R.L. (denumită în continuare *Net-Connect*). Sesizarea a fost înregistrată la *ANRC* cu nr.15010/01.07.2004¹.

Pentru soluționarea sesizării sale, reclamanta a ales procedura contencioasă.

De asemenea, la data de 5 mai 2004, *Aietes* a introdus la Tribunalul Galați o cerere de chemare în judecată împotriva *Romtelecom*, solicitând instanței recunoașterea calității de operator autorizat a reclamantei, constatarea îndeplinirii condițiilor legale privind interconectarea rețelelor celor două părți, obligarea pârâtei la încheierea unui contract de interconectare (tarifele fiind cele reglementate de *ANRC* pentru relațiile dintre *Romtelecom* și alți operatori), precum și cheltuieli de judecată. Cererea a făcut obiectul dosarului nr.946/COM/2004, iar, prin sentința civilă nr.939 din 17 iunie 2004, Tribunalul Galați a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea *ANRC*. În urma rămânerii irevocabile, prin nerecurare, a acestei sentințe, Tribunalul Galați a transmis la data de 9 august 2004 dosarul cauzei, înregistrat la *ANRC* cu nr.19298/16.08.2004.

B. Desfășurarea procedurii în fața *ANRC*

În temeiul dispozițiilor art.7 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, președintele *ANRC*, prin Decizia nr.1073/2004, a numit comisia responsabilă cu soluționarea litigiului dintre *Aietes* și *Romtelecom* (denumită în continuare *Comisia*), formată din următoarele persoane:

- domnul Vlad-Mihai Cercel, director al Direcției Juridice, în calitate de președinte;
- domnul Radu-Paul Tudorache, director al Direcției Reglementare Economică a Pieței, în calitate de membru;
- domnul Sebastian Popovici, șef serviciu Mediere și Soluționarea Litigiilor, Direcția Juridică, în calitate de membru;
- domnul Florin-Adrian Dragomir, șef serviciu Calitate, Direcția Reglementare Tehnică a Pieței, în calitate de membru;
- domnul Paul-Alexandru Fischer, șef serviciu Tehnic General, Direcția Reglementare Tehnică a Pieței, în calitate de membru;
- domnul Cosmin-Gabriel Stanciu, expert în cadrul Serviciului Acces și Interconectare, Direcția Reglementare Economică a Pieței, în calitate de membru.

În temeiul dispozițiilor art.18 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, părțile au fost invitate la data de 10 septembrie 2004 la sediul central al *ANRC* din B-dul Libertății nr.14, sector 5, București. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 10 septembrie 2004 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.24474/26.10.2004.

În cadrul acestei ședințe, *Comisia* a pus în discuția părților reunirea litigiului ce face obiectul dosarului transmis *ANRC* de către Tribunalul Galați, înregistrat cu nr.19298/16.08.2004, cu litigiul aflat spre soluționare în fața *ANRC* ca urmare a sesizării *Aietes* înregistrate cu nr.15010/01.07.2004, iar reclamanta a ridicat excepția de necompetență generală a *ANRC* cu privire la soluționarea litigiului ce face obiectul dosarului

¹ Prin această sesizare, *Aietes* a mai solicitat, ca măsură cu caracter provizoriu, obligarea pârâtei la redeschiderea celor două circuite E1/R2 ce asigurau legătura dintre rețelele celor două părți sau cel puțin a unuia dintre ele până la soluționarea litigiului pe fond prin decizie a președintelui *ANRC*, urmând ca în acest interval reclamanta să achite către pârâtă tarifele maxime aplicabile, reglementate de legislația în vigoare. Cererea reclamantei privind dispunerea de măsuri cu caracter provizoriu a fost soluționată prin Decizia președintelui *ANRC* nr.1120/2004.

transmis *ANRC* de către Tribunalul Galați, înregistrat cu nr.19298/16.08.2004. Pentru ca părțile să depună concluzii scrise cu privire la reunirea cauzelor și la excepția de necompetență generală, *Comisia*, în temeiul dispozițiilor art.146 din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea pentru data de 17 septembrie 2004. Ambele părți au depus concluzii scrise.

În scopul continuării dezbaterilor pe fond și pentru a da posibilitatea părților să depună noi înscrisuri în sprijinul susținerilor lor, *Comisia*, în temeiul dispozițiilor art.19 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, a stabilit o nouă întâlnire pentru data de 28 septembrie 2004. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 28 septembrie 2004 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.26927/08.12.2004.

În cadrul acestei ședințe, *Aietes*, prin adresa înregistrată la *ANRC* cu nr.3227/28.09.2004, a completat cererea de chemare în judecată cu un nou capăt de cerere, solicitând *ANRC* obligarea pârâtei la plata unor despăgubiri și daune cominatorii, ca urmare, pe de o parte, a nerealizării interconectării indirecte prin intermediul *Net-Connect* și, pe de altă parte, a suspendării accesului reclamantei la rețeaua *Romtelecom*. La solicitarea pârâtei, *Comisia* a acordat acesteia un termen pentru a lua cunoștință de conținutul cererii. De asemenea, pârâta a invocat excepția lipsei calității procesuale active cu privire la capătul de cerere referitor la interconectarea indirectă prin intermediul *Net-Connect*. *Comisia*, consemnând punctele de vedere exprimate de părți, a amânat pronunțarea cu privire la excepția ridicată pentru data de 1 octombrie 2004. Ambele părți au depus concluzii scrise.

În scopul dezbaterii cererii completatoare depuse de *Aietes*, *Comisia*, în temeiul dispozițiilor art.19 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, a stabilit o nouă întâlnire pentru data de 8 octombrie 2004. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 8 octombrie 2004 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.26926/08.12.2004.

În cadrul acestei ședințe, *Romtelecom* a ridicat excepția tardivității completării sesizării de către *Aietes* și, în subsidiar, în cazul în care aceasta ar fi respinsă, excepția lipsei calității procesuale active în ceea ce privește capătul de cerere privind daunele compensatorii și cominatorii solicitate de către *Aietes* prin cererea completatoare ca urmare a nerealizării interconectării indirecte prin intermediul *Net-Connect*. Pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, atât cu privire la excepții, cât și pe fond, *Comisia* a amânat pronunțarea pentru data de 21 octombrie 2004. Ambele părți au depus concluzii scrise.

Având nevoie de timp pentru a delibera, *Comisia*, în temeiul dispozițiilor art.260 alin.(1) din Codul de procedură civilă, a amânat succesiv pronunțarea pentru data de 28 octombrie 2004 și, apoi, pentru data de 4 noiembrie 2004. La data de 4 noiembrie 2004, în temeiul dispozițiilor art.20 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, *Comisia* a comunicat părților soluția preliminară împreună cu măsurile propuse în vederea soluționării litigiului.

Având în vedere cererea *Romtelecom* de reanalizare a soluției preliminare, înregistrată la *ANRC* cu nr.3605/17.11.2004, precum și cererea *Aietes* de reanalizare a soluției preliminare, înregistrată la *ANRC* cu nr.26096/22.11.2004, în temeiul dispozițiilor art.22 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, *Comisia* a convocat părțile pentru a-și expune punctele de vedere la data de 30 noiembrie 2004. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 30 noiembrie 2004 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.698/10.01.2005. În urma acestei ședințe, *Comisia* a considerat procedura finalizată.

Având în vedere complexitatea acestui litigiu, prin Deciziile președintelui *ANRC* nr.1264/2004, nr.2332/2004 și nr.2397/2004, termenul de soluționare a fost prelungit succesiv până la datele de 15 decembrie, 31 decembrie 2004 și, respectiv, 31 ianuarie 2005.

La data de 14 ianuarie 2005, în temeiul dispozițiilor art.23 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, *Comisia* a prezentat președintelui *ANRC* raportul conținând propunerile de soluționare a litigiului dintre *Aietes* și *Romtelecom*.

II. Susținerile părților

A. Susținerile reclamantei

În ceea ce privește reunirea litigiului ce face obiectul dosarului transmis *ANRC* de către Tribunalul Galați, înregistrat cu nr.19298/16.08.2004, cu litigiul aflat spre soluționare în fața *ANRC*, ca urmare a sesizării *Aietes* înregistrate cu nr.15010/01.07.2004, reclamanta nu a fost de acord cu această măsură pe motiv că nu există identitate de obiect între cele două litigii, întrucât în fața instanței judecătorești a cerut obligarea *Romtelecom* la încheierea unui contract de interconectare, iar, prin sesizarea înaintată *ANRC*, a solicitat respectarea de către *Romtelecom* a unor dispoziții legale. În acest sens, reclamanta a invocat excepția de necompetență generală a *ANRC* în ceea ce privește soluționarea litigiului ce face obiectul dosarului transmis *ANRC* de către Tribunalul Galați, înregistrat cu nr.19298/16.08.2004, în concluziile scrise depuse *Aietes* arătând că soluționarea cererii de chemare în judecată din acest dosar nu este de competența *ANRC* deoarece aceasta nu are atribuții de instanță judecătorească și nici competență generală în cazul spețelor civile, neavând posibilitatea de a impune în sarcina *Romtelecom* obligația de a acorda despăgubiri.

Pe fond, în susținerea cererii sale, reclamanta a adus argumente referitoare la refuzul nejustificat al părâtei de a negocia și încheia un contract de interconectare, retragerea de către aceasta a accesului de care beneficia *Aietes*, încălcarea de către *Romtelecom* a obligației de nediscriminare tehnică, a tarifelor maxime impuse de *ANRC* și a obligației de fundamentare a tarifelor în funcție de costuri, schimbarea de către părâtă a identității liniei apelante pentru apelurile transmise de reclamantă, încălcarea de către părâtă a drepturilor reclamantei rezultate din calitatea sa de furnizor de rețele și servicii de comunicații electronice, prin încadrarea în mod nejustificat în categoria utilizatorilor finali, precum și la refuzul nejustificat al părâtei de a ruta indicativul individual de selectare a transportatorului alocat *Aietes* de către *ANRC* și apelurile provenite din rețeaua reclamantei prin intermediul rețelei operate de *Net-Connect*.

În ceea ce privește primul argument, referitor la refuzul nejustificat al părâtei de a negocia un acord de interconectare, reclamanta a afirmat că *Romtelecom* nu a dat curs solicitărilor sale de a încheia un contract legal de acces sau interconectare și că aceasta fie a refuzat interconectarea, fie nu a răspuns, fie a oferit variante de contracte pe care nu le-a putut negocia și pe care le consideră nelegale. *Aietes* a susținut că *Romtelecom* a încercat să impună ori un contract privind "*furnizarea serviciului Internet prin care se asigură telefonie vocală destinată publicului*" (denumit în continuare *contract VoIP*) ori un contract în care reclamanta ar fi avut calitatea de utilizator final.

Aietes a arătat că nu poate accepta încheierea unui *contract VoIP* deoarece acesta conține prevederi care permit modificarea unilaterală a clauzelor sale, inclusiv cele privind

tarifele. Astfel, forma contractului propus de pârâtă nu diferă semnificativ de cea a contractului nr.204/05/1473/23.07.2003, încheiat de părți în anul 2003, aceasta refuzând să negocieze modificarea anumitor clauze. *Aietes* a pretins că *Romtelecom*, în baza contractului VoIP, nu prestează servicii de acces la Internet și nu utilizează nici o tehnologie sau interfață de tip VoIP și că, în fapt, pârâta furnizează servicii de comunicații electronice clasice, de tip E1 cu semnalizare digitală R2, acest sistem de semnalizare fiind utilizat în aproximativ 30% din capacitățile sale. Reclamanta a mai susținut că *Romtelecom* schimbă identitatea liniei apelante pentru toate apelurile transmise din rețeaua *Aietes* către abonații pârâtei.

În ceea ce privește retragerea accesului de către pârâtă la data de 1 aprilie 2004, *Aietes* a susținut că *Romtelecom* și-a motivat acțiunea prin aceea că la data restricționării circuitelor nu mai exista nici un contract între părți, cu toate că în perioada 1 ianuarie 2004 - 1 aprilie 2004 relațiile comerciale au continuat să existe și în lipsa unui contract scris. În această perioadă *Aietes* a susținut că a achitat contravaloarea serviciilor prestate de *Romtelecom* la nivelul tarifelor maxime reglementate de legislația în vigoare. De asemenea, cu privire la acest aspect, reclamanta a apreciat că neîncheierea unui contract între părți se datorează pârâtei deoarece *Aietes* a încercat negocierea unui nou contract cu două luni înainte de expirarea contractului existent.

Referitor la încălcarea obligației de nediscriminare tehnică, reclamanta a arătat că nu poate accepta refuzul *Romtelecom* de a negocia un contract de interconectare utilizând sistemul de semnalizare R2 digital deoarece acest refuz reprezintă o încălcare a obligațiilor legale ale *Romtelecom*, stabilite prin Ordonanța Guvernului nr.34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.527/2002, și prin Decizia președintelui ANRC nr.147/2002 privind principiile și precondițiile ofertei de referință pentru interconectarea cu rețeaua publică de telefonie fixă, cu modificările și completările ulterioare. În acest sens, *Aietes* a susținut că, în conformitate cu prevederile Deciziei președintelui ANRC nr.147/2002, *Romtelecom* are obligația să pună la dispoziție terților toate serviciile și informațiile necesare în vederea realizării interconectării cu rețeaua publică de telefonie fixă pe care o operează în aceleași condiții, inclusiv în ceea ce privește calitatea, cu cele oferite pentru propriile servicii sau pentru serviciile furnizate persoanelor din același grup. Reclamanta a afirmat că, deși pârâta utilizează pe scară largă în interiorul propriei rețele sistemul de semnalizare R2 digital (aproximativ în 30% din capacități), aceasta refuză nemotivat, categoric și sistematic să încheie cu *Aietes* un contract de acces sau interconectare în condiții similare, utilizând același sistem de semnalizare. De asemenea, reclamanta a susținut că pârâta condiționează încheierea unui contract de interconectare de implementarea și utilizarea de către *Aietes* a sistemului de semnalizare nr.7 (denumit în continuare SS7), tehnologie de semnalizare pe care o consideră scumpă, învechită și limitată tehnologic.

În ceea ce privește încălcarea obligației de respectare a tarifelor maxime impuse, precum și a obligației de a fundamenta tarifele pe costuri, *Aietes* a afirmat că *Romtelecom*, atât prin contractul nr.204/05/1473/23.07.2003 (contractul VoIP încheiat în 2003), cât și prin contractul VoIP propus în 2004, oferă alte tarife decât cele maxime reglementate prin Decizia președintelui ANRC nr.147/2002 și care nu sunt fundamentate pe costuri. Reclamanta a mai considerat că art.4.1.4-4.1.6 din contractul VoIP încalcă principiul reciprocității tarifelor, deoarece pârâta nu are obligația de a achita contravaloarea apelurilor originare în rețeaua *Romtelecom* și terminate în rețeaua *Aietes*, precum și că, în plus, pârâta solicită un tarif de 460 Euro pentru fiecare grup de 10 linii necesare terminării

acestor apeluri. De asemenea, tarifele agreeate prin contractul încheiat au fost modificate unilateral, fără nici o justificare și fără a fi negociate cu *Aietes*. În concluzie, reclamanta a afirmat că, indiferent de forma contractului ce se va încheia între părți (contract de interconectare sau *contract VoIP*), singurele tarife admise ar fi cele reglementate prin Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002.

Referitor la schimbarea identității liniei apelante, reclamanta a susținut că, prin soluția tehnică impusă și implementată prin *contractul VoIP* încheiat în 2003, pârâta a împiedicat transmiterea corectă și completă a identității liniei apelante, tuturor apelurilor provenite din rețeaua *Aietes* fiindu-le alocate numere de apel de forma 0236-3025xx, aparținând *Romtelecom*.

Referitor la tratarea sa ca utilizator final și încălcarea drepturilor de care beneficiază în calitate de operator, reclamanta a susținut că, în urma refuzului de negociere a oricărui tip de contract (contract de interconectare sau *contract VoIP*), invocând lipsa unui contract care să reglementeze situația comercială dintre părți, la data de 18 martie 2004 a fost înștiințată de pârâtă că a fost "*inclusă în categoria utilizatorilor finali*" și că urmează să-i fie aplicate tarifele corespunzătoare acestei categorii. *Aietes* consideră că acțiunea pârâtei de a tarifa serviciile prestate potrivit ofertei destinate utilizatorilor finali fără a avea un contract scris reprezintă un abuz și o încălcare a dispozițiilor art.19 din Legea nr.304/2003 pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice. Reclamanta a mai afirmat că *Romtelecom* a ignorat cu bună știință calitatea *Aietes* de furnizor de rețele și servicii de comunicații electronice, nerecunoscându-i astfel drepturile conferite prin lege.

În ceea ce privește refuzul nejustificat de rutare a numerotației geografice și a indicativului individual de selectare a transportatorului alocat *Aietes* de către *ANRC* prin intermediul rețelei operate de *Net-Connect*, reclamanta a susținut că la data de 10 decembrie 2003 a transmis pârâtei cererea de rutare a numerotației geografice și a indicativului individual de selectare a transportatorului, iar, în prezent, nu poate furniza servicii prin intermediul procedurii de selectare a transportatorului. Demersurile ulterioare au rămas fără rezultat, pârâta informând doar că analizează posibilitatea de implementare a solicitării.

Reclamanta a susținut că utilizează atât indicativul individual de selectare a transportatorului, cât și resursele de numerotație alocate *Net-Connect*, datorită faptului că, deși s-a încercat interconectarea indirectă cu pârâta prin intermediul *Net-Connect*, totuși aceasta refuză nejustificat deschiderea circuitelor de interconectare. *Aietes* a mai arătat că nu poate utiliza resursele de numerotație geografică alocate și că nu poate încheia contracte cu utilizatorii finali deoarece nu are posibilitatea de a aloca numere de apel acestora.

În ceea ce privește cererea de completare a cererii de chemare în judecată în sensul obligării pârâtei la plata de despăgubiri și daune cominatorii², *Aietes* a arătat că datorită refuzului *Romtelecom* de a încheia un contract legal de acces sau interconectare și de a relua furnizarea accesului către rețeaua și serviciile *Romtelecom*, precum și datorită refuzului de rutare a numerotației geografice și a indicativului individual de selectare a transportatorului prin intermediul rețelei operate de *Net-Connect*, reclamanta se găsește în

² Deși în cuprinsul cererii de completare a cererii de chemare în judecată reclamanta a solicitat atât obligarea pârâtei la plata de despăgubiri, cât și la plata de daune cominatorii, în concluziile scrise depuse la dosar *Aietes* a arătat că solicită doar obligarea pârâtei la plata de despăgubiri, solicitarea privind daunele cominatorii datorându-se unei erori de formulare a cererii.

imposibilitate de a-și desfășura obiectul de activitate și de a obține venituri, fapte ce generează pagube din motive imputabile exclusiv părâtei.

În legătură cu invocarea de către pârâtă a excepției tardivității formulării cererii, *Aietes* a solicitat respingerea acesteia, întrucât la primul termen în fața *ANRC* dosarul nr.946/COM/2004 se afla pe rolul Tribunalului Galați, iar la acel moment cele două cauze nu aveau nimic în comun. Astfel, adresa prin care reclamanta a solicitat despăgubiri privește completarea cererii de chemare în judecată, iar nu completarea sesizării depuse la *ANRC*. De asemenea, *Aietes* a menționat că, în cazul în care procesul ar fi continuat în fața instanțelor judecătorești, ar fi cerut aceste despăgubiri într-un proces separat.

B. Susținerile părâtei

În ceea ce privește reunirea celor două litigii și excepția de necompetență generală a *ANRC*, *Romtelecom* a solicitat respingerea excepției de necompetență și reunirea litigiilor, susținând că există identitate de obiect între acestea, *ANRC* fiind instituția competentă să le soluționeze. Pârâta a mai susținut că și atitudinea reclamantei a fost în acest sens, întrucât aceasta nu a atacat cu recurs sentința Tribunalului Galați de declinare a competenței, lăsând hotărârea să devină irevocabilă. În concluziile scrise depuse, *Romtelecom* a arătat că cele două acțiuni înaintate de *Aietes* în fața Tribunalului Galați și în fața *ANRC* au aceeași cauză și conțin, în esență, aceleași solicitări.

În ceea ce privește primul și cel de-al treilea argument al *Aietes*, referitoare la refuzul nejustificat al părâtei de a negocia un acord de interconectare și încălcarea obligației de nediscriminare tehnică, *Romtelecom* a susținut că a oferit reclamantei aceleași condiții pe care le-a oferit și altor furnizori aflați în situații identice, interconectarea realizându-se doar prin *SS7*. Pârâta a arătat că respectă obligația de nediscriminare prevăzută de dispozițiile art.1 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002, în scopul interconectării rețelelor în condiții optime din punct de vedere tehnic în *ORI* fiind prevăzută în sarcina solicitantului obligația de a utiliza *SS7*. Aceasta constituie o condiție necesară în vederea negocierii și încheierii unui acord de interconectare în baza *ORI*, acceptarea încheierii unui acord de interconectare cu un furnizor care nu utilizează *SS7* reprezentând o discriminare față de furnizorii interconectați deja cu *Romtelecom*, care utilizează acest protocol de semnalizare.

De asemenea, pârâta a mai arătat că în cazul interconectării cu alți furnizori utilizează numai *SS7*, asigurând astfel furnizarea tuturor serviciilor prevăzute în *ORI*, în timp ce *Aietes* a solicitat interconectarea cu rețeaua *Romtelecom* utilizând sistemul de semnalizare R2, sistem utilizat în mod excepțional doar în cazul centralelor manuale sau analogice din rețea.

În ceea ce privește retragerea accesului, pârâta a susținut că motivele care au stat la baza acestei hotărâri au constatat în inexistența la momentul retragerii a unui contract valabil încheiat între părți, precum și în plata parțială a ultimelor facturi emise pentru serviciile prestate reclamantei. Încetarea relațiilor contractuale cu *Aietes* a survenit contrar intențiilor *Romtelecom*, pârâta implicându-se în numeroase negocieri și permițând reclamantei utilizarea celor două legături și ulterior datei de 31 decembrie 2003, dată la care a expirat acordul comercial dintre părți. Pârâta a mai arătat că nu a restricționat accesul pe o perioadă considerată rezonabilă pentru finalizarea negocierii unui nou contract și că aceasta este o dovadă a disponibilității sale pentru continuarea relațiilor comerciale cu *Aietes*.

În ceea ce privește încălcarea obligației de respectare a tarifelor maxime impuse, precum și a obligației de a fundamenta tarifele pe costuri, pârâta a susținut că reclamanta dorește să furnizeze servicii de terminare de apeluri în rețeaua *Romtelecom* la tarifele prevăzute în *ORI*, care se aplică doar în cazul serviciilor de interconectare furnizate în baza *ORI*, iar nu și în cazul serviciilor furnizate pe baza *contractului VoIP*.

Cu privire la schimbarea identității liniei apelante, pârâta a susținut că orice echipament PBX cu semnalizare R2 se conectează la centrală ca și un abonat propriu individual, căruia i se alocă numere de apel *Romtelecom*, iar orice apel provenind de la un astfel de echipament are identitatea dedicată acestuia. În cazul serviciilor furnizate în baza *contractului VoIP*, orice apel provenit de la client poartă obligatoriu identitatea clientului, urmată de identitatea apelantului real, dacă aceasta este transmisă. *Romtelecom* a mai arătat că, pentru abonații liniilor interne ale echipamentului PBX al clientului, se transmite identitatea acestui echipament și că, în cazul reclamantei, 0236-3025xx reprezintă numerele de apel alocate acesteia.

De asemenea, *Romtelecom* a susținut că numai utilizând *SS7* se poate asigura transmiterea tuturor informațiilor privind identitatea apelantului, precum categoria apelantului, indicatorul de rețea, indicatorul de tip de apel (național sau internațional), indicatorul de apel redirectionat și identitatea abonatului care redirectionează apelul.

În ceea ce privește tratarea *Aietes* ca utilizator final începând cu data de 1 februarie 2004, *Romtelecom* a arătat că aceasta a reprezentat singura soluție pentru a oferi *Aietes* accesul la rețeaua sa în lipsa unui *contract VoIP*. De asemenea, pârâta a considerat că susținerea *Aietes* cu privire la calitatea sa de furnizor nu are relevanță decât în măsura încheierii unui contract care să îi permită furnizarea de servicii în această calitate.

Referitor la interconectarea indirectă prin intermediul *Net-Connect*, pârâta a invocat excepția lipsei calității procesuale active. Cu privire la acest aspect, pârâta a mai menționat că rutarea indicativului individual de selectare a transportatorului alocat *Aietes*, în condițiile în care această societate nu utilizează *SS7*, se putea realiza numai prin intermediul interconectării indirecte printr-un terț furnizor. Astfel, aceasta a fost posibilă numai începând din martie 2004 și numai pentru apelurile către numerele de tipul 0800 și 0808 și apelurile originare prin selectarea unui cod de selecție a transportatorului alocat furnizorului. *Romtelecom* a arătat că, deși nu au fost finalizate testele, a transmis *Net-Connect* o variantă a actului adițional privind interconectarea indirectă cu *Aietes* și, în măsura în care acest act va fi semnat, implementarea se finalizează în două săptămâni de la semnare.

În ceea ce privește obligarea *Romtelecom* la plata de despăgubiri și daune cominatorii, pârâta a ridicat excepția tardivității completării sesizării de către *Aietes*, susținând faptul că, pentru a putea fi luată în considerare de *Comisie*, potrivit prevederilor Codului de procedură civilă, cererea completatoare trebuia depusă la prima zi de înfățișare, care a avut loc la data de 30 iulie 2004, iar nu în cadrul celei de-a patra ședințe în fața *ANRC*.

De asemenea, *Romtelecom* a invocat excepția lipsei calității procesuale active în ceea ce privește capătul de cerere privind daunele compensatorii și cominatorii solicitate de către *Aietes* prin cererea completatoare ca urmare a nerealizării interconectării indirecte prin intermediul *Net-Connect*.

În subsidiar, pârâta a arătat că cererea completatoare formulată de reclamantă cu privire la solicitarea de despăgubiri și daune cominatorii datorită imposibilității desfășurării activității este netemeinică, nelegală și nedovedită deoarece nu s-a încălcat nici o obligație contractuală, iar reclamanta nu a făcut dovada nici unui prejudiciu suferit.

III. Opinia Comisiei

A. Competența ANRC

1. Sesizarea înregistrată la ANRC cu nr.15010/01.07.2004

Potrivit dispozițiilor art.44 lit.i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002, una dintre funcțiile ANRC este cea *"de arbitru și organ de decizie în soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele și de servicii în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, în scopul asigurării liberei concurențe și al protecției intereselor utilizatorilor pe piețele acestor servicii"*, iar, potrivit dispozițiilor art.36 alin.(1) și (4), *"Art.36. – (1) În situația apariției unui litigiu între furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori între furnizorii de servicii poștale, în legătură cu obligațiile impuse acestora în temeiul prezentei ordonanțe de urgență sau al legislației speciale, partea interesată va sesiza ANRC în vederea soluționării litigiului. Litigiul se va soluționa printr-o decizie emisă de președintele ANRC, în termen de 4 luni de la data sesizării, în afara situațiilor excepționale, în care un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a cazului.*

[...]

(4) Decizia emisă de președintele ANRC, în condițiile prezentului articol, constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, în conformitate cu prevederile art.38 alin.(7)." Din analiza acestor dispoziții legale rezultă că ANRC are calitatea de organ administrativ-jurisdicțional specializat în soluționarea litigiilor din domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, persoanele interesate adresându-se ANRC pentru soluționarea unor astfel de litigii.

Prin sesizarea înregistrată la ANRC cu nr.15010/01.07.2004, *Aietes* a solicitat obligarea *Romtelecom* la negocierea și încheierea unui acord de interconectare, stabilirea de către ANRC a condițiilor tehnice și comerciale ale interconectării, anularea unor facturi emise de pârâtă prin care reclamantei i-au fost aplicate tarife corespunzătoare ofertei destinate utilizatorilor finali, precum și asigurarea posibilității utilizatorilor ambelor părți de a comunica între ei și a posibilității utilizatorilor *Romtelecom* de a avea acces la serviciile de platformă inteligentă și la serviciile furnizate prin intermediul indicativului individual de selectare a transportatorului alocat *Aietes*, prin intermediul rețelei operate de *Net-Connect*. În motivarea cererii, reclamanta a invocat, în principal, încălcarea de către pârâtă a obligațiilor de interconectare și de nediscriminare prevăzute de dispozițiile art.12 alin.(2) lit.i) și art.10 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 și ale art.1 alin.(1) și art.5¹ alin.(1) din Decizia președintelui ANRC nr.147/2002. Având în vedere că argumentele aduse de reclamantă în sprijinul sesizării sale privesc încălcarea de către pârâtă a unor obligații prevăzute de legislația din domeniul comunicațiilor electronice, rezultă că ANRC este competentă să soluționeze sesizarea *Aietes*.

2. Dosarul nr.946/COM/2004, transmis ANRC de către Tribunalul Galați, înregistrat cu nr.19298/16.08.2004

Potrivit prevederilor art.21 alin.(4) din Constituția României, republicată, *"Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite."* Consecința acestui text constituțional este aceea că persoana interesată are posibilitatea de a alege între a parcurge procedura administrativ-jurisdicțională reglementată de lege, urmând ca apoi, în măsura în care pretențiile sale nu au fost satisfăcute, să se adreseze instanțelor judecătorești, sau a nu

parcurge această procedură, sesizând direct instanțele judecătorești. Ca urmare, dispozițiile art.36 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002, care stabileau obligativitatea parcurgerii procedurii administrativ-jurisdicționale în fața *ANRC* înaintea sesizării instanțelor judecătorești, au fost modificate implicit după intrarea în vigoare, la data de 28 octombrie 2003, a Legii nr.429/2003 de revizuire a Constituției României.

Având în vedere că legiuitorul constituant a înțeles să lase la latitudinea reclamantului alegerea între cele două căi procedurale de urmat și, implicit, între două organe de jurisdicție în egală măsură competente, *Comisia* consideră că, în prezent, prevederile art.21 alin.(4) din Constituție reglementează competența alternativă între o instanță judecătorească și un organ administrativ-jurisdicțional³. Așadar, pentru a stabili dacă *ANRC* este competentă să soluționeze litigiul inițiat de către *Aietes* prin cererea de chemare în judecată înaintată Tribunalului Galați, *Comisia* urmează să analizeze, în primul rând, dacă *ANRC* este competentă în raport cu obiectul litigiului și, în caz afirmativ, dacă și Tribunalul Galați este competent să soluționeze cererea *Aietes*.

După cum s-a arătat anterior, prin cererea de chemare în judecată înaintată Tribunalului Galați, *Aietes* a solicitat, în esență, obligarea pârâtei la negocierea și încheierea unui acord de interconectare, motivându-și acțiunea pe dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.79/2002, ale Ordonanței Guvernului nr.34/2002, precum și ale Deciziei președintelui *ANRC* nr.147/2002. Având în vedere că argumentele aduse de reclamantă în motivarea cererii sale privesc încălcarea de către *Romtelecom* a unor obligații prevăzute de legislația din domeniul comunicațiilor electronice, rezultă că, în raport cu obiectul litigiului, *ANRC* este competentă să soluționeze cererea *Aietes*.

În ceea ce privește competența Tribunalului Galați de a soluționa cererea *Aietes*, potrivit prevederilor art.2 pct.1 lit.a) din Codul de procedură civilă, "*Art.2. – Tribunalele judecă:*

1. în primă instanță:

a) procesele și cererile în materie comercială al căror obiect are o valoare de peste 1 miliard lei, precum și procesele și cererile în această materie al căror obiect este neevaluabil în bani", iar, potrivit prevederilor art.7 alin.(1) din Codul de procedură civilă, "Cererea împotriva unei persoane juridice de drept privat se face la instanța sediului ei principal."

Având în vedere că obiectul cererii *Aietes* (obligarea *Romtelecom* la încheierea unui acord de interconectare) nu este evaluabil în bani, precum și că sediul pârâtei este situat în București, Str. Gârlei nr.1B, sector 1, *Comisia* consideră că Tribunalul București, iar nu Tribunalul Galați, este competent să soluționeze cererea de chemare în judecată introdusă de reclamantă.

Având în vedere aceste considerente, *Comisia* apreciază că, întrucât Tribunalul Galați nu este competent să soluționeze cererea de chemare în judecată înaintată de *Aietes*, negăsindu-ne astfel în prezența unei competențe alternative între Tribunalul Galați și *ANRC*, litigiul ce face obiectul dosarului nr.946/COM/2004, transmis *ANRC* de către Tribunalul Galați, înregistrat cu nr.19298/16.08.2004, este de competența *ANRC*. În consecință, excepția de necompetență generală a *ANRC* ridicată de reclamantă este respinsă.

³ În acest sens este și Decizia președintelui *ANRC* nr.1120/2004.

B. Excepții de procedură

1. Reunirea celor două litigii

După cum s-a arătat mai sus, prin sesizarea înaintată *ANRC Aietes* a solicitat obligarea *Romtelecom* la negocierea și încheierea unui acord de interconectare, stabilirea de către *ANRC* a condițiilor tehnice și comerciale ale interconectării, anularea unor facturi emise de pârâtă prin care reclamantei i-au fost aplicate tarife corespunzătoare ofertei destinate utilizatorilor finali, precum și asigurarea posibilității utilizatorilor ambelor părți de a comunica între ei și a posibilității utilizatorilor *Romtelecom* de a avea acces la serviciile de platformă inteligentă și la serviciile furnizate prin intermediul indicativului individual de selectare a transportatorului alocat *Aietes* prin intermediul rețelei operate de *Net-Connect*, iar, în motivarea cererii, reclamanta a invocat, în principal, încălcarea de către pârâtă a obligațiilor de interconectare și de nediscriminare prevăzute de dispozițiile art.12 alin.(2) lit.i) și art.10 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 și ale art.1 alin.(1) și art.5¹ alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002.

Prin cererea de chemare în judecată înaintată Tribunalului Galați, *Aietes* a solicitat, în esență, obligarea pârâtei la negocierea și încheierea unui acord de interconectare, motivându-și acțiunea pe dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.79/2002, ale Ordonanței Guvernului nr.34/2002, precum și ale Deciziei președintelui *ANRC* nr.147/2002.

Pentru aceste motive, în interesul unei bune soluționări a celor două cereri aflate pe rolul *ANRC*, *Comisia* reunește cele două litigii, acestea urmând a fi soluționate împreună.

2. Excepția tardivității completării sesizării

În cadrul ședinței din data de 28 septembrie 2004, *Aietes* a solicitat completarea sesizării cu un nou capăt de cerere, și anume obligarea pârâtei la plata unor despăgubiri și daune cominatorii datorită, în principiu, imposibilității de a-și desfășura activitatea ca urmare a refuzului pârâtei de a acorda accesul la serviciile și utilizatorii săi.

Potrivit dispozițiilor art.132 alin.(1) din Codul de procedură civilă, *"La prima zi de înfățișare instanța va putea da reclamantului un termen pentru întregirea sau modificarea cererii precum și pentru a propune noi dovezi. În acest caz, instanța dispune amânarea pricinii și comunicarea cererii modificate pârâtului, în vederea facerii întâmpinării"*, iar, potrivit dispozițiilor art.134, *"Este socotită ca prima zi de înfățișare aceea în care părțile, legal citate, pot pune concluzii."*

Comisia consideră că susținerile pârâtei, conform cărora cererea de completare a sesizării reclamantei ar trebui respinsă ca tardivă, întrucât s-ar fi făcut la al patrulea termen în fața *ANRC*, nu pot fi primite. În primul rând, termenele din datele de 16 și 30 iulie 2004 nu pot fi avute în vedere deoarece obiectul acestor ședințe a vizat dezbaterea măsurilor cu caracter provizoriu solicitate de reclamantă prin sesizarea înaintată, iar nu dezbaterea litigiului de fond dintre *Aietes* și *Romtelecom*. În al doilea rând, la data de 10 septembrie 2004, primul termen stabilit pentru dezbaterea litigiului de fond, *Comisia* a pus în discuția părților reunirea celor două sesizări, iar reclamanta a ridicat excepția de necompetență generală a *ANRC*, părțile nefiind în măsură să pună concluzii în cadrul acestei ședințe. Abia în cadrul ședinței din data de 29 septembrie 2004 părțile au avut posibilitatea de a pune concluzii în fața *Comisiei*, acest termen reprezentând prima zi de înfățișare.

În concluzie, având în vedere aceste considerente, *Comisia* respinge excepția ridicată de pârâtă cu privire la tardivitatea completării sesizării.

C. Fondul

Având în vedere toate cele de mai sus, *Comisia* urmează a se pronunța asupra solicitărilor reclamantei pe baza susținerilor scrise și orale ale celor două părți, documentelor depuse la dosar în sprijinul susținerilor părților și legislației aplicabile din domeniul comunicațiilor electronice.

1. Reglementarea accesului la rețeaua publică de telefonie fixă a Romtelecom

Potrivit dispozițiilor art.8 alin.(1) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, *"Dacă în urma unei analize de piață realizate în condițiile legii sau în urma aplicării prevederilor art.15 alin.(1) un operator este desemnat ca având putere semnificativă pe o piață relevantă, autoritatea de reglementare va impune acestuia, în mod corespunzător, una sau mai multe dintre obligațiile prevăzute la art.9-14."* În temeiul acestor dispoziții, după identificarea de către ANRC, prin anexa la Regulamentul privind identificarea piețelor relevante din sectorul comunicațiilor electronice, aprobat prin Decizia președintelui ANRC nr.136/2002, a pieței accesului la rețelele publice de telefonie fixă în vederea originării, terminării și tranzitului apelurilor ca piață relevantă specifică din sectorul comunicațiilor electronice, *Romtelecom* a fost desemnat prin Decizia președintelui ANRC nr.142/2002 ca operator cu putere semnificativă pe această piață, fiindu-i impuse în consecință, prin Decizia președintelui ANRC nr.147/2002, obligațiile specifice prevăzute la art.9-13 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 (transparentă, nediscriminare, evidență contabilă separată, acordarea accesului și fundamentarea tarifelor în funcție de costuri).

În ceea ce privește acordarea accesului la rețeaua publică de telefonie fixă a pârâtei, ANRC a impus în sarcina *Romtelecom*, în temeiul art.12 alin.(1) și alin.(2) lit.i) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, obligația de interconectare a rețelei sale, ca modalitate specifică de acordare a accesului⁴. De asemenea, ANRC a impus *Romtelecom*, în temeiul dispozițiilor art.10 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, obligația de nediscriminare în ceea ce privește interconectarea rețelei sale⁵, iar obligația de transparentă a fost concretizată, potrivit dispozițiilor art.9 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, în

⁴ Dispozițiile art.12 alin.(1) și alin.(2) lit.i) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 stabilesc următoarele: *"Art.12. – (1) Autoritatea de reglementare poate impune operatorilor, în conformitate cu prevederile art.8, obligația de a permite accesul și utilizarea unor elemente specifice ale rețelei și a infrastructurii asociate, în special în cazul în care se consideră că refuzul de a acorda accesul ori impunerea unor clauze care au efect similar ar conduce la împiedicarea dezvoltării unei piețe concurențiale, la nivelul vânzării cu amănuntul, sau la prejudicierea intereselor utilizatorilor finali.*

(2) Obligațiile prevăzute la alin.(1) pot viza, printre altele:

[...]

i) interconectarea rețelelor sau a elementelor rețelelor".

⁵ Potrivit dispozițiilor art.10 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, *"Autoritatea de reglementare poate impune operatorilor, în conformitate cu prevederile art.8, obligații de nediscriminare în legătură cu interconectarea rețelelor de comunicații ori cu accesul la aceste rețele sau la infrastructura asociată, prin care să se asigure, în special, că operatorii:*

a) aplică condiții echivalente în circumstanțe echivalente altor persoane juridice care furnizează servicii echivalente;

b) pun la dispoziție terților servicii și informații în aceleași condiții, inclusiv în ceea ce privește calitatea, cu cele oferite pentru propriile servicii sau pentru serviciile furnizate filialelor, sediilor secundare sau partenerilor lor."

obligatia de a publica o oferta de referinta pentru interconectare (denumita in continuare *ORI*)⁶.

În acest sens, potrivit prevederilor art.1 alin.(1) și (2) din Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002, "*Art.1. – (1) Societatea Națională de Telecomunicații "Romtelecom" – S.A., denumită în continuare Operatorul, desemnată ca având putere semnificativă pe piața accesului la rețelele publice de telefonie fixă în vederea originării, terminării și tranzitului apelurilor, prin Decizia Președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr.142/EI/2002, are obligația de nediscriminare în ceea ce privește interconectarea rețelei publice de telefonie fixă pe care o operează cu rețelele publice de comunicații instalate, operate, controlate sau puse la dispoziție de către alți operatori, denumiți în continuare Beneficiari, după cum urmează:*

a) Operatorul are obligația să aplice condiții echivalente de interconectare în circumstanțe echivalente tuturor persoanelor care solicită sau care beneficiază deja de interconectarea cu rețeaua publică de telefonie fixă pe care acesta o operează;

b) Operatorul are obligația să pună la dispoziție terților toate serviciile și informațiile necesare în vederea realizării interconectării cu rețeaua publică de telefonie fixă pe care o operează în aceleași condiții, inclusiv în ceea ce privește calitatea, cu cele oferite pentru propriile servicii sau pentru serviciile furnizate persoanelor din același grup.

(2) Până la data de 1 februarie 2003, Operatorul este obligat să publice, inclusiv pe pagina sa de Internet, și să pună la dispoziția oricărui solicitant o ofertă de referință pentru interconectarea cu rețeaua publică de telefonie fixă pe care o operează, denumită în continuare ORI, care va cuprinde cel puțin setul minim de servicii de interconectare stabilit prin prezenta decizie, împreună cu condițiile, inclusiv referitoare la tarife, în care aceste servicii vor fi puse la dispoziția Beneficiarilor."

Rezultă de aici că, în temeiul obligației de transparență, *Romtelecom* a fost obligată să publice o ofertă de referință pentru interconectare, prin care să stabilească toate condițiile, termenii și detaliile privind interconectarea cu rețeaua sa. Prin Decizia nr.147/2002, *ANRC* nu a stabilit în amănunt regimul interconectării cu rețeaua *Romtelecom*, ci doar a definit principiile, obligând pârâta să detalieze, prin *ORI*, modalitățile de îndeplinire a obligației de interconectare. Desigur, *ORI* trebuie să respecte dispozițiile legale din domeniul comunicațiilor electronice, inclusiv Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002, iar, în cazul în care aceasta ar conține dispoziții contrare legislației din domeniu, *ANRC* are dreptul, conform dispozițiilor art.9 alin.(4) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, de "*a impune în oferta de referință clauze care să asigure respectarea obligațiilor prevăzute în prezenta ordonanță*".

Comisia învederează că reglementarea de către *ANRC* a regimului interconectării cu rețeaua publică de telefonie fixă a *Romtelecom* nu acoperă toate modalitățile de acces la rețeaua pârâtei. Faptul că Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002 și *ORI* stabilesc condițiile în care se realizează interconectarea cu rețeaua *Romtelecom* nu înseamnă că alte modalități de acces, care nu se încadrează în prevederile acestor documente, sunt

⁶ Potrivit dispozițiilor art.9 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, "*În cazul în care unui operator i-au fost impuse obligații de nediscriminare, autoritatea de reglementare poate impune acelui operator obligația de a publica o ofertă de referință care trebuie să fie suficient de detaliată pentru a asigura că solicitanții nu vor trebui să plătească pentru resurse care nu sunt necesare serviciului pe care l-au solicitat.*" Conținutul ofertei de referință este stabilit, sintetic, prin dispozițiile art.9 alin.(3), conform cărora "*Oferta de referință va cuprinde o descriere detaliată a ofertelor pentru fiecare dintre elementele rețelei sau ale infrastructurii asociate, potrivit necesităților pieței, precum și condițiile tehnice și comerciale, inclusiv de preț, corespunzătoare fiecăruia dintre aceste elemente.*"

interzise. Altfel spus, persoanele care intenționează să obțină acces la rețeaua *Romtelecom* în vederea furnizării propriilor servicii de comunicații electronice pot alege soluția interconectării, în condițiile Deciziei președintelui *ANRC* nr.147/2002 și ale *ORI*, sau alte soluții de acces, pe baze contractuale, nereglementate de către *ANRC*. În această categorie se încadrează și soluția de acces stabilită de părți prin *contractul VoIP*.

Astfel, această soluție de acces prezintă numeroase similitudini cu accesul realizat de utilizatorii finali, diferența esențială din punct de vedere al reglementării fiind dată de calitatea de furnizor de servicii de comunicații electronice a utilizatorului. Din punct de vedere tehnic, în situația de față, soluția de acces constă în furnizarea de legături E1 (2Mbps) prin care se asigură reclamantei accesul la rețeaua *Romtelecom* în vederea oferirii propriilor servicii de comunicații electronice.

În ceea ce privește diferențele dintre accesul realizat pe baza *contractului VoIP* și interconectare, *Comisia* arată că o primă diferență, care vizează nivelul în ierarhia rețelei *Romtelecom* la care se realizează cele două modalități de acces, este aceea că, în timp ce accesul pe baza *contractului VoIP* se realizează exclusiv la nivelul comutatoarelor locale, interconectarea se poate realiza la orice nivel în ierarhia rețelei *Romtelecom* (comutatoare locale, de tranzit sau internaționale). Pe de altă parte, din punct de vedere tehnic și operațional, și între accesul pe baza *contractului VoIP* și interconectarea la nivel local există anumite diferențe, care vizează următoarele aspecte esențiale:

i) Sistemul de semnalizare

Cele două modalități de acces folosesc sisteme de semnalizare diferite, fiecare din acestea având, pornind de la caracteristicile lor principale, o arie distinctă de aplicabilitate. Astfel, o legătură de tip E1 folosită pentru accesul realizat conform *contractului VoIP* folosește un protocol de semnalizare specific buclei locale, convenit între părți, care permite realizarea comunicării între utilizatorul final și centrala locală de care acesta aparține, în timp ce, pentru realizarea interconectării, se folosește un protocol de semnalizare dedicat strict legăturilor dintre comutatoare.

ii) Modul în care este rutat traficul

Accesul realizat conform *contractului VoIP* pe fluxuri E1 permite rutarea traficului către toți abonații *Romtelecom*, așa cum în mod obișnuit orice abonat *Romtelecom* are acces la ceilalți abonați *Romtelecom*.

Spre deosebire de aceasta, având în vedere caracteristicile unei centrale locale, interconectarea la nivel local permite rutarea traficului exclusiv către sau dinspre abonații *Romtelecom* care aparțin de acel comutator local digital sau de comutatoarele locale analogice subordonate acestuia.

iii) Dimensionarea relației de acces între cei doi furnizori

Comutatoarele locale sunt alcătuite, între altele, dintr-o parte dedicată abonaților și o parte de comunicație inter-comutatoare, cuplarea legăturilor de acces în cazul accesului realizat conform *contractului VoIP* realizându-se exclusiv pe partea de abonat. Pe de altă parte, interconectarea presupune comunicarea între echipamentul furnizorului alternativ și partea de comunicație inter-comutatoare a comutatoarelor locale ale *Romtelecom*.

Având în vedere că există disponibilități limitate la nivelul comutatoarelor locale ale *Romtelecom* în ceea ce privește dotarea părții de abonat a acestora cu porturi E1, accesul realizat conform *contractului VoIP* se reduce la furnizarea unui număr redus și limitat de fluxuri E1 la nivelul unui comutator local. În cazul interconectării la nivel local situația este diferită, conectarea realizându-se în partea de comunicare inter-comutatoare a centralei locale, capacitatea legăturii de interconectare fiind în legătură directă cu capacitatea existentă la nivelul acestei componente.

Astfel, observând diferențele arătate mai sus, cele două modalități de acces la rețeaua *Romtelecom* au un regim diferit, din această distincție decurgând consecințe importante în ceea ce privește modul de soluționare a litigiului, așa cum se va arăta în continuare.

2. Acordul de interconectare și condițiile tehnice și comerciale ale acestuia

În ceea ce privește interconectarea, așa cum s-a arătat mai sus, *Romtelecom* îi incumbă obligația de a-și interconecta rețeaua cu rețeaua oricărui solicitant, în condițiile prevăzute în Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002 și detaliate în *ORI*.

Referitor la sistemul de semnalizare utilizat în relațiile de interconectare, *Comisia* arată că, prin pct.13.1 din *ORI*, *Romtelecom* solicită, ca o condiție necesară pentru încheierea unui acord de interconectare, deținerea de către solicitanți a *SS7*. În raport cu situația concretă în care se află pârâta, *Comisia* consideră că această clauză poate contraveni dispozițiilor art.10 lit.b) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 și ale art.1 alin.(1) lit.b) din Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002, potrivit căroră *Romtelecom* are obligația de a pune la dispoziția beneficiarilor toate serviciile necesare în vederea realizării interconectării cu rețeaua publică de telefonie fixă pe care o operează în aceleași condiții, inclusiv în ceea ce privește calitatea, cu cele oferite pentru propriile servicii. Având în vedere că, atât în cadrul susținerilor sale orale, cât și prin adresa *Romtelecom* înregistrată la *ANRC* cu nr.3289/04.10.2004, pârâta a admis că în cadrul propriei rețele utilizează protocolul de semnalizare R2 pentru asigurarea legăturilor dintre unele comutatoare locale analogice și manuale și comutatoarele digitale locale aflate pe nivelul ierarhic superior acestora, pentru asigurarea îndeplinirii obligației de nediscriminare *Comisia* consideră că *Romtelecom* are obligația de a pune la dispoziția oricărui beneficiar, inclusiv *Aietes*, toate serviciile necesare în vederea realizării interconectării, inclusiv prin utilizarea protocolului de semnalizare R2, la comutatoarele unde utilizează acest protocol. Argumentele pârâtei referitoare la caracterul învechit al sistemului de semnalizare R2 nu pot fi primite, întrucât, pe de o parte, *Romtelecom* îi incumbă obligația de nediscriminare cu privire la serviciile oferite persoanelor care solicită interconectarea și serviciile oferite în cadrul propriei rețele, iar, pe de altă parte, nimic nu oprește *Romtelecom* să procedeze la înlocuirea totală în cadrul propriei rețele a sistemului de semnalizare R2 cu *SS7*.

În concluzie, *Comisia* apreciază că refuzul de principiu al pârâtei în ceea ce privește utilizarea sistemului de semnalizare R2 în relațiile de interconectare, refuz consemnat în corespondența dintre părți (de exemplu, adresa *Romtelecom* nr.204/07/635/15.09.2003), nu este justificat, *Romtelecom* având obligația de a negocia și încheia un acord de interconectare cu reclamanta folosind sistemul de semnalizare R2, dacă și atât timp cât utilizează acest sistem de semnalizare pentru asigurarea legăturilor între comutatoarele la care urmează a se realiza interconectarea și alte comutatoare din cadrul propriei rețele.

În ceea ce privește tarifele practicate de pârâtă în relația cu reclamanta, *Comisia* consideră că, pornind de la diferența din punct de vedere al reglementării *ex-ante* între interconectare și accesul la rețeaua *Romtelecom* realizat pe baza contractului *VoIP*, susținerile reclamantei privind nerespectarea de către pârâtă a tarifelor maxime reglementate de *ANRC* nu sunt întemeiate. Într-adevăr, pârâta a practicat în relația cu reclamanta tarife superioare celor stabilite prin anexa 4 la Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002, însă relația comercială dintre cele două părți nu s-a desfășurat în temeiul unui acord de interconectare, încheiat pe baza Deciziei președintelui *ANRC* nr.147/2002 și a *ORI*, ci în temeiul unui contract de acces nereglementat de către *ANRC*. Desigur, în cazul

unui acord de interconectare, tarifele maxime ce pot fi practicate de *Romtelecom* sunt cele din anexa 4 la Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002.

În ceea ce privește susținerea reclamantei conform căreia pârâta schimbă identitatea liniei apelante în cazul apelurilor transmise de platforma inteligentă a reclamantei, *Comisia* arată că, potrivit pct.3.6.2 din Autorizația generală pentru furnizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, anexa nr.1 la Decizia președintelui *ANRC* nr.1333/2003, "*Furnizorul de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului are obligația de a nu schimba identitatea apelantului [...]*". Așadar, în cadrul relațiilor de interconectare, părțile urmează să aibă în vedere și obligația prevăzută de această dispoziție legală.

În consecință, pentru toate aceste argumente, *Comisia* consideră că *Romtelecom* este obligată să negocieze și să încheie un acord de interconectare cu reclamanta, pe baza *ORI* și cu respectarea dispozițiilor Deciziei președintelui *ANRC* nr.147/2002 și ale prezentei decizii.

3. Interconectarea indirectă prin intermediul Net-Connect

Prin sesizarea înaintată *ANRC*, reclamanta a solicitat obligarea pârâtei să asigure posibilitatea utilizatorilor ambelor părți de a comunica între ei și posibilitatea utilizatorilor *Romtelecom* de a avea acces la serviciile de platformă inteligentă și la serviciile furnizate prin intermediul indicativului individual de selectare a transportatorului alocat *Aietes*, arătând în motivarea cererii sale că pârâta refuză nejustificat să ofere aceste servicii prin intermediul interconectării indirecte prin rețeaua *Net-Connect*.

În legătură cu acest aspect, *Comisia* învederează că obligația *Romtelecom* de a oferi interconectare indirectă este reglementată prin prevederile art.5¹ și art.5² din Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002, introduse prin Decizia președintelui *ANRC* nr.1384/2003, care stabilesc două situații distincte referitoare la interconectarea indirectă. Astfel, potrivit prevederilor art.5¹ alin.(1), "*La solicitarea Beneficiarului, Operatorul va transfera în rețeaua unui alt Beneficiar, denumit în continuare Beneficiar transportator, cu acordul acestuia din urmă, apelurile originare prin formarea unui CSC alocat Beneficiarului sau către numerotația Beneficiarului utilizată pentru furnizarea serviciilor de rețea inteligentă, de la numerele naționale alocate Operatorului, deservite de un anumit comutator la care este interconectat Beneficiarul transportator sau de un comutator aflat în subordinea acestuia, potrivit arhitecturii rețelei, precum și, în cazul interconectării Beneficiarului transportator la nivel național la un comutator de tranzit, de la numerele naționale altele decât cele deservite de comutatoarele locale aflate în subordinea comutatorului de tranzit respectiv, dacă inițierea apelurilor este posibilă din punct de vedere tehnic de la numerele respective*", iar, potrivit prevederilor art.5² alin.(1), "*La solicitarea Beneficiarului, Operatorul va transfera în rețeaua acestuia apelurile originare prin formarea unui CSC alocat unui terț sau către numerotația unui terț utilizată pentru furnizarea serviciilor de rețea inteligentă, dacă există un acord între Beneficiar și terț privind colectarea acestor apeluri de către Beneficiar.*"

În situația de față, ipoteza în care se încadrează reclamanta este cea reglementată de dispozițiile art.5² alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002, iar nu de cele ale art.5¹ alin.(1), așa cum susține aceasta. Diferența dintre cele două norme juridice este aceea că, în cazul prevăzut la art.5¹ alin.(1), există doi operatori interconectați cu *Romtelecom* (beneficiarul și beneficiarul transportator), iar, pe baza acordului dintre ei, beneficiarul transportator preia apelurile originare din rețeaua *Romtelecom* prin formarea

indicativului individual de selectare a transportatorului alocat *beneficiarului* sau către numerotația *beneficiarului* utilizată pentru furnizarea serviciilor de rețea inteligentă, de la punctele de interconectare unde doar *beneficiarul transportator* (nu și *beneficiarul*) este interconectat cu *Romtelecom*, în timp ce, în situația reglementată de art.5² alin.(1), doar un singur operator este interconectat cu *Romtelecom*, celălalt având calitatea de *terț*. Cu alte cuvinte, în această din urmă ipoteză, există doar două contracte: un contract de interconectare între *beneficiar* și *Romtelecom* și altul între *beneficiar* și *terț*, având ca obiect preluarea de către *beneficiar* din rețeaua *Romtelecom* a apelurilor originare prin formarea indicativului individual de selectare a transportatorului alocat *terțului* sau către numerotația *terțului* utilizată pentru furnizarea serviciilor de rețea inteligentă.

Întrucât calitatea de *beneficiar* o are *Net-Connect*, iar nu *Aietes*, care ar putea avea calitatea de *terț*, beneficiind indirect de acordul de interconectare încheiat între *Net-Connect* și *Romtelecom*, rezultă că titularul dreptului de a solicita *Romtelecom* rutarea apelurilor originare prin formarea indicativului individual de selectare a transportatorului alocat *Aietes* sau către numerotația *Aietes* utilizată pentru furnizarea serviciilor de rețea inteligentă, în condițiile inexistenței unui contract de interconectare între *Aietes* și *Romtelecom*, este *Net-Connect*, iar nu *Aietes*. Desigur, în cadrul negocierilor privind încheierea unui acord de interconectare, *Aietes* și *Romtelecom* pot stabili, în temeiul prevederilor art.5¹ alin.(1) din Decizia președintelui ANRC nr.147/2002, și modalitățile în care apelurile originare de abonații *Romtelecom* prin formarea indicativului individual de selectare a transportatorului alocat *Aietes* sau către numerotația utilizată de *Aietes* pentru furnizarea serviciilor de rețea inteligentă sunt preluate de către *Net-Connect*, cu acordul acestuia.

Același raționament este valabil și în ceea ce privește apelurile dinspre și către numerotația geografică a *Aietes*. Dat fiind că părțile au admis că nu există relație contractuală directă între ele cu privire la rutarea acestui tip de apeluri prin intermediul rețelei operate de *Net-Connect*, *Comisia* consideră că *Aietes* nu are dreptul de a solicita *Romtelecom* rutarea apelurilor către și dinspre numerotația geografică alocată *Aietes* prin intermediul rețelei *Net-Connect*.

Având în vedere considerentele prezentate mai sus, *Comisia* admite excepția lipsei calității procesuale active a *Aietes* cu privire la interconectarea indirectă prin intermediul *Net-Connect*.

De asemenea, pe cale de consecință, *Comisia* admite și excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei cu privire la capătul de cerere referitor la despăgubirile solicitate de *Aietes* prin cererea completatoare, ca urmare a nerealizării interconectării indirecte prin intermediul *Net-Connect*.

4. Contractul VoIP

La data de 23 iulie 2003, *Aietes* și *Romtelecom* au încheiat contractul nr.204/05/1473/23.07.2003 pentru furnizarea serviciilor de Internet prin care se asigură telefonie vocală destinată publicului, având ca obiect furnizarea de servicii de telefonie vocală. Potrivit art.2.1 din acest contract, pârâta avea obligația de a asigura legăturile PRA/E1 solicitate de reclamantă, de a furniza servicii de terminare a apelurilor provenite din rețeaua *Aietes* către utilizatorii *Romtelecom*, precum și servicii de origine a apelurilor dinspre utilizatorii *Romtelecom* către utilizatorii *Aietes*, în măsura în care aceste apeluri erau originare către numerotația alocată de pârâtă platformei reclamantei, iar *Aietes* avea

obligăția de a achita tarifele prevăzute la art.4 din contract. Conform art.3.1, acest contract era valabil până la data de 31 decembrie 2003.

Ulterior acestei date, în lipsa unui acord scris al părților privind condițiile în care se desfășoară relațiile dintre acestea, având în vedere că în luna ianuarie 2004 pârâta a aplicat în continuare pentru serviciile prestate reclamantei tarifele prevăzute în *contractul VoIP* încheiat în 2003, iar reclamanta a achitat integral aceste tarife, *Comisia* constată că, pentru această perioadă, părțile au consimțit în mod tacit la prelungirea *contractului VoIP* încheiat în 2003. În continuare, datorită neîncheierii unui nou *contract VoIP*, la data de 5 februarie 2004 *Romtelecom* a transmis reclamantei, prin adresa nr.3656/05.02.2004, o ofertă privind încheierea unui contract pentru furnizarea serviciului telefonic pentru utilizatori finali, însoțit de condițiile specifice de furnizare a serviciilor de telecomunicații pe ISDN și fluxuri E1, ofertă neacceptată însă de *Aietes*. Pe de altă parte, în lunile februarie și martie 2004, pârâta a continuat să permită *Aietes* accesul la rețeaua *Romtelecom* prin intermediul celor două legături E1, aplicând însă tarifele pentru accesul realizat de utilizatorii finali. Reclamanta a achitat parțial facturile emise de pârâtă, la tarifele prevăzute în anexa 4 la Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002. După data de 1 aprilie 2004, dată la care pârâta a suspendat furnizarea către reclamantă a accesului la rețeaua *Romtelecom*, aceasta nu a deinstalat cele două legături E1, percepând în continuare reclamantei un abonament lunar la nivelul tarifelor pentru serviciile furnizate utilizatorilor finali.

Având în vedere această situație de fapt, *Comisia* consideră că nu a existat un acord de voință între cele două părți privind condițiile de desfășurare a relațiilor dintre acestea. Pe de o parte, din adresele pârâtei nr.204/09/618/30.01.2004 și nr.3656/05.02.2004 rezultă fără dubiu că *Romtelecom* a considerat că de la data de 1 februarie 2004 *contractul VoIP* cu reclamanta a încetat, iar, pe de altă parte, prin adresele nr.06/06.02.2004 și nr.11/12.03.2004, reclamanta și-a manifestat expres dezacordul față de încheierea unui contract privind furnizarea serviciului telefonic pentru utilizatorii finali, refuz manifestat și prin neachitarea facturilor emise de pârâtă. Ca urmare, *Comisia* constată că aplicarea de către *Romtelecom* în relația cu reclamanta a tarifelor corespunzătoare ofertei destinate utilizatorilor finali este nejustificată, relațiile dintre cele două părți fiind reglementate pe baza faptului juridic al îmbogățirii fără justă cauză a reclamantei pe seama pârâtei.

În ceea ce privește despăgubirile pretinse de reclamantă, *Comisia* menționează că, în condițiile lipsei unui contract care să guverneze relațiile dintre părți, *Romtelecom* avea posibilitatea de a suspenda sau înceta oricând furnizarea celor două legături E1. De aceea, având în vedere refuzul reclamantei de a încheia contractul privind furnizarea serviciului telefonic pentru utilizatorii finali și de a achita tarifele corespunzătoare acestei categorii, pârâta a suspendat cele două legături E1 la data de 1 aprilie 2004. *Comisia* constată că acțiunea reclamantei de suspendare a celor două legături E1, în condițiile inexistenței unui contract între părți privind furnizarea acestora, nu poate fi considerată una ilicită, cererea *Aietes* privind acordarea de despăgubiri fiind neîntemeiată.

FAȚĂ DE CONSIDERENTELE PREZENTATE MAI SUS, PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII DECIDE:

I. Respinge excepția de necompetență generală a *ANRC* cu privire la soluționarea litigiului ce face obiectul dosarului transmis *ANRC* de către Tribunalul Galați, înregistrat cu nr.19298/16.08.2004, invocată de reclamanta

S.C. Aietes Telecom Galați Filiala Tulcea S.R.L., cu sediul în Str. Progresului nr.37, Tulcea, județul Tulcea, împotriva pârâtei S.C. Romtelecom S.A., cu sediul în str. Gârlei nr.1B, sector 1, București.

II. Reunește litigiul ce face obiectul dosarului transmis *ANRC* de către Tribunalul Galați, înregistrat cu nr.19298/16.08.2004, cu litigiul aflat spre soluționare în fața *ANRC* ca urmare a sesizării reclamantei înregistrate cu nr.15010/01.07.2004.

III. Respinge excepția tardivității cererii reclamantei privind obligarea pârâtei la plata de despăgubiri pentru imposibilitatea desfășurării activității pe legăturile E1 și pentru refuzul rutării numerotației geografice și a indicativului individual de selectare a transportatorului, invocată de pârâtă.

IV. Admite excepția lipsei calității procesuale active cu privire la cererile reclamantei privind obligarea pârâtei la asigurarea posibilității utilizatorilor ambelor părți de a comunica între ei și a posibilității utilizatorilor pârâtei de a avea acces la serviciile de platformă inteligentă furnizate de reclamantă și la serviciile furnizate prin intermediul indicativului individual de selectare a transportatorului alocat reclamantei, prin intermediul rețelei operate de S.C. Net-Connect Internet S.R.L., și la acordarea de despăgubiri pentru refuzul asigurării posibilității utilizatorilor ambelor părți de a comunica între ei și a posibilității utilizatorilor pârâtei de a avea acces la serviciile de platformă inteligentă furnizate de reclamantă și la serviciile furnizate prin intermediul indicativului individual de selectare a transportatorului alocat reclamantei, prin intermediul rețelei operate de S.C. Net-Connect Internet S.R.L., invocate de pârâtă, și respinge aceste cereri ca fiind introduse de o persoană fără calitate.

V. Admite în parte cererea reclamantei și:

1. Obligă pârâta să negocieze și să încheie un acord de interconectare cu reclamanta în următoarele condiții:

a) acordul se va negocia și încheia pe baza Ofertei de referință pentru interconectare a S.C. Romtelecom S.A. și cu respectarea prevederilor Deciziei președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr.147/2002 privind principiile și precondițiile ofertei de referință pentru interconectarea cu rețeaua publică de telefonie fixă, cu modificările și completările ulterioare, și ale prezentei decizii;

b) pârâta are obligația să furnizeze reclamantei serviciile sale de interconectare prin utilizarea sistemului de semnalizare R2 astfel:

i) la comutatoarele digitale unde sistemul de semnalizare R2 este utilizat pentru conectarea comutatoarelor analogice sau manuale proprii și

ii) atât timp cât pârâta va utiliza sistemul de semnalizare R2 la comutatoarele digitale unde reclamanta va solicita realizarea interconectării;

c) tarifele maxime ce pot fi practicate de pârâtă sunt cele prevăzute în anexa 4 la Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr.147/2002.

2. Constată că pârâta a aplicat în mod greșit reclamantei tarifele corespunzătoare ofertei sale destinate utilizatorilor finali, pârâta fiind îndreptățită să perceapă sume de bani corespunzătoare îmbogățirii fără justă cauză a reclamantei pe seama sa.

VI. Respinge ca neîntemeiată cererea reclamantei privind obligarea pârâtei la plata de despăgubiri.

VII. Respinge ca neîntemeiată cererea reclamantei privind cheltuielile de judecată.

Prezenta decizie este obligatorie, se comunică părților și se publică pe pagina de Internet a Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații.

Prezenta decizie constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art.7 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004.

**PREȘEDINTE,
ION SMEEIANU**

București, 25 ianuarie 2005
Nr.14/EI